

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Сливен, 31.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя Хр. Манова

при участието на секретаря Василка Д. Къчева
като разгледа докладваното от Петя Хр. Манова Гражданско дело № 20232230103790 по описа за 2023 година

Предмет на производството е предявен иск с правно основание чл. 2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ.

В исковата молба се твърди, че с Постановление от 18.04.2022 г. по ДП № 13/2021 г. по описа на РС „Военна полиция“ — Сливен, прок. пр. вх. № 212/2021 г., ДП № 39-РП/2021 г. по описа на ВОП — Сливен, ищецът е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 311 ал. 1, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК.

След приключване на разследването по досъдебното производство, с Постановление по чл. 375 от НПК от 01.07.2022 г., материалите по ДП били внесени във Военен съд — Сливен, като деянието било преквалифицирано по чл. 311 ал. 2, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК и било образувано АНД № 44 по описа на съда за 2022 г.

С Решение № 10/08.09.2022 г., постановено по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд - Сливен, състав на съда е признал ищеца за невиновен и го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 311 ал. 2, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК.

Решението на съда било протестирано от ВОП — Сливен и по депозирания протест е образувано ВАНД № 59/2022 г. по описа на Военно- апелативен съд.

С Решение № 27/23.12.2022 г., постановено по ВАНД № 59/2022 г. по описа на Военно-апелативен съд, състав на съда е потвърдил протестираното Решение № 10/08.09.2022 г. по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд - Сливен. Решението било окончателно и е влязло в сила на 23.12.2022 г.

Твърди се, че воденото срещу ищеца наказателно производство се отразило негативно на психиката и здравословното му състояние. До този момент ищецът бил с чисто

съдебно минало и с оглед повдигнатото му обвинение за умишлено престъпление наказуемо с лишаване от свобода до пет години, както и предвид статута му на военнослужещ, бил силно разтревожен за бъдещето си. До този момент ищецът постигал добри резултати при изпълнение на служебните си задължения и имал амбициите да се развива професионално, но повдигнатото му обвинение било пречка за това. Особено тежко се отразила на психиката му извършената полицейска регистрация, включваща заснемане, вземане на отпечатъци от пръстите на двете ръце и секрет от устната кухина за ДНК проба.

Твърди се, че след привличането му като обвиняем, ищецът станал затворен, избягвал контакти, изградил бариера между себе си и околния свят. От притеснение не можел да спи и да се храни пълноценно, в резултат на което отслабнал. Също така в този период се изострили и отношенията в семейството му - ищецът станал нервен, раздразнителен и избухлив. И към настоящия момент същият не бил напълно психически възстановен от преживяното.

Предвид изложеното се моли съда да постанови решение, по силата на което да осъди ПРОКУРАТУРА на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, ДА ЗАПЛАТИ на П. И. И., сумата в размер на 5 000,00 лева, представляваща обезщетение за неимуществени вреди и сумата в размер на 1 600,00 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени от повдигнатото му незаконно обвинение в извършване на престъпление по чл. 311 ал. 2, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК, по което обвинение е оправдан с влязло в сила решение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

Претендират се разноските по делото.

В предоставения едномесечен срок е постъпил отговор от Б. Желева - прокурор в Районна прокуратура гр. Сливен, в качеството си на представляващ Прокуратурата на Р България, в който се оспорват исковите претенции както по основание, така и по размер.

Твърди се, че не са ангажирани доказателства за основателността на исковата претенция и за наличието на твърдените неимуществени вреди, непосредствената им връзка с обвинението, както и техният размер. Твърденията за наличието на претърпени неимуществени вреди, свързани със социалното и психологическо състояние на ищеца, не са доказани. Сочи се, че в исковата молба не са посочени имена на лица, които да потвърдят претендираните претърпени емоционални и психологически страдания на ищеца, тяхната евентуална връзка с водено наказателното производство, не са представени доказателства за причинно-следствена връзка между твърдените вреди и проведеното наказателно производство.

Наред с това се посочва, че претендираните неимуществени вреди са в изключително завишен размер. Претенцията за заплащане на посоченото в исковата молба обезщетение от 5 000 лева за неимуществени щети е не само изключително завишена, но се явява и несъобразена с разпоредбата на чл.52 от ЗЗД и не на последно място, не съответства на изградената практика на съдилищата от съдебния район на Окръжен съд - Сливен.

Сочи се, че следва да се отчете и обстоятелството, че наказателното производство е продължило в изключително разумен срок по смисъла на чл.6 от ЕКЗПЧОС, като началото му спрямо И. е от датата на привличането му като обвиняем, т.е. от 18.04.2022 г., до внасянето на предложение за освобождаване от наказателна отговорност - 01.07.2022 г. са изминали малко над 2 месеца, а до влизане в сила на оправдателното решение на 23.12.2022 г. - около осем месеца, при това след производство на две съдебни инстанции.

Сочи се, че не се твърдят и не са ангажирани доказателства за интензивни процесуални действия с участието на ищеца. Спрямо И. е взета най-леката мярка за неотклонение „Подписка“, която не е ограничила по съществен начин съвкупността от личните му права. Спрямо ищеца не са прилагани и други форми на процесуална принуда по искане на прокуратурата. Макар първоначалното привличане на обвиняемия да е за престъпление по чл. 311, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, още с внасянето на постановлението по чл. 375 от НПК е преквалифицирано деянието като такова по чл. 311, ал. 2, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, което не е за тежко престъпление по смисъла на чл.93, т.7 от НК, тъй като за него е предвидено наказание до 1 година „Лишаване от свобода“ или „Пробация“ и е от категорията на тези, по които наказателната отговорност задължително се заменя от съда с административно наказание глоба по реда на чл.375 и сл. от НПК.

Твърди се, че не без значение са и основанията за оправдаване на обвиняемия и ищец в настоящото производство. В Решение № 27/23.12.2022 г. постановено по ВАНД № 59/2022 г. по описа на Военно-апелативен съд е потвърдено приетото от първоинстанционния съд, че извършеното от ищеца деяние формално осъществява признаците на престъплението по чл. 311, ал.2, вр. с чл.20, ал.2 вр. чл. 26, ал.1от НК, но е малозначително, поради което неговата обществена опасност като явно незначителна изключва престъпния му характер, тъй като е налице хипотезата на чл. 9 ал.2 от НК. Следователно, ищецът е бил признат за невиновен и оправдан не защото не е извършил деянието, а поради преценката на наказателния съд, че с оглед неговата ниска обществена опасност то е малозначително и поради това не е престъпление.

Освен това се твърди, че изцяло липсват доказателства ПРБ да е оповестявала публично, извън извършваната с Военна полиция кореспонденция, факта на воденото срещу И. наказателно производство и в резултат на това да се е стигнало до влошаване на психическия комфорт и контактите на ищеца в социален план.

Предвид изложеното се счита, че исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

В с.з. ищецът редовно призован, се явява лично и чрез процесуален представител, който моли съда да уважите исковите претенции. Претендира разноските по делото.

Ответникът – Прокуратурата на Република България, редовно призована се представлява от Б.Ж. - прокурор в РП – Сливен, която оспорва изцяло исквата претенция както по основание, така и по размер.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от **фактическа страна**:

С Постановление от 18.04.2022 г. по ДП № 13/2021 г. по описа на РС „Военна полиция“ — Сливен, прок. пр. вх. № 212/2021 г., ДП № 39-РП/2021 г. по описа на ВОП — Сливен, ищецът е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 311 ал. 1, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК.

След приключване на разследването по досъдебното производство, с Постановление по чл. 375 от НПК от 01.07.2022 г., материалите по ДП са внесени във Военен съд — Сливен, като деянието било преквалифицирано по чл. 311 ал. 2, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК и било образувано АНД № 44 по описа на съда за 2022 г.

С Решение № 10/08.09.2022 г., постановено по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд - Сливен, състав на съда е признал ищеца за невиновен и го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 311 ал. 2, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК.

Решението на съда било протестирано от ВОП — Сливен и по депозирания протест е образувано ВАНД № 59/2022 г. по описа на Военно-апелативен съд.

В хода на производството не е поддържан протеста от ВОП- Сливен.

С Решение № 27/23.12.2022 г., постановено по ВАНД № 59/2022 г. по описа на Военно-апелативен съд, състав на съда е потвърдил протестираното Решение № 10/08.09.2022 г. по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд - Сливен. Решението било окончателно и е влязло в сила на 23.12.2022 г.

По делото са събрани гласни доказателства.

В показанията си свид. М.М. сочи, че с ищеца се познават повече от 15 години, били добри приятели. Бил военнослужещ в поделението в с. Мокрен, там бил пожарникар. Познавал го като много общителен, добър, отзивчив, комуникативен. Миналата година имало образувано дознание във Военна полиция, където бил призован като свидетел и след това станал обвиняем, което прераснало в съдебно дело. Били се установили някакви нередности при проверката на инвентаризационната комисия и последвали обвинения към проверяващата комисия като цяло. Това наказателно производство определено го било променило – изпаднал в депресия, престанала честата им комуникация, отдръпнал се, спрял да комуникира и с останалите си приятели, затворил се. Наказанието предвиждало ефективна присъда, затвор и това много го стресирало, като му бил споделял, че бил загубил съня си, видимо отслабнал, престанал да тренира. Бил енергичен човек и това му се отразило. Споделил му и за здравословните си проблеми, идващи явно от психическото му състояние – проблеми със стомаха, болки в устната кухина, зъби, челюсти, кости. В професионален план усещал повдигнатото му обвинение като уронване на престижа. Достойнството му личното също било накърнено. Избягвал контакти и с колеги и с близки. Споделил му, че е станал по-избухлив, раздразнителен спрямо децата и съпругата си. Притеснявал се как ще реагират те, както и родителите му при евентуално негативно развитие на събитията и как ще се стече живота му. Това негово състояние продължило до

втора инстанция, до окончателното приключване. Това състояние още не било приключило и към момента, още било останало в него, тъй като се връщал назад в събитията и вече в хипотетичен план разсъждавал какво би се случило и с него, със семейството му и със живота му като цяло, ако имаше негативно развитие на делото. Този факт сочел, че е оставило някаква следа преживяното и към настоящия момент. До съответните присъди не го била напускала тази мисъл, че може да влезе в затвора. Имал е защитник.

В показанията си свид. З.С. сочи, че работи във Военно поделение 32450 с. Мокрен, с ищеца били колеги, познавал го от 2004 г. По характер бил скромен, нормален човек, добродушен, не се делил от колектива. Запознат бил със случая където му било повдигнато обвинение, защото на него също било повдигнато, били заедно в комисията за инвентаризация. От тогава той се отдръпнал от колектива, защото започнали големи подигравки. Затова той станал притеснителен, раздразнителен и започнал да отбягва колегите, не се събирал с тях, избягвал ги, за да няма дразги. Спрял да посещава фитнеса обедната почивка, отслабнал, даже имало един период когато ходел и при фелдшера. Давал му нещо за стомах, после му давал някакви хапчета за нерви, за успокоение. Особено разтроен бил като му вземали отпечатьци при полицейската регистрация. И след Нова година продължило това състояние. На 14.12. свършило делото, повече от два месеца му личало и продължавал и сега като се засегне тази тема, не искал да се връща назад. Командирите като ги извикали за свидетели, тогава си променили още повече мнението, даже го били спрели от курса по английски. Трудно се отърсил от ситуацията, за това като се събирали гледали да не се коментира, защото ставал нервен, притеснителен.

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, които като безпротиворечиви и неоспорени от страните, кредитира изцяло.

Установеното от фактическа страна, мотивира следните **правни изводи**:

С оглед заявената претенция и приетото в т. 13 от ТР № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС, съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 2, ал.1, т. 3 от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди, в резултат на незаконно обвинение в извършване на престъпление, по което лицето е оправдано, в които се включват и тези, произтичащи от наложената мярка за неотклонение- по конкретното дело същата е била „Подписка“. Съобразно посочената разпоредба, Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от органите на дознанието, следствието, прокуратурата, съда и особените юрисдикции от незаконно: обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано, или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано след като наказателното преследване е погасено по давност, или деянието е амнистирано.

За да бъде ангажирана отговорността на Държавата по чл. 2, ал. 1, т. 3 ЗОДОВ, ищецът следва да установи по несъмнен начин, в условията на пълно и главно доказване, че е бил привлечен като обвиняем по образувано наказателно производство, че е бил признат за

невинен и оправдан по повдигнатото обвинение с влязло в сила решение, наличието на пряка причинно-следствена връзка между незаконното обвинение и претърпените имуществени и неимуществени вреди, размерът на имуществените вреди и характера, степента и интензитета на претърпените неимуществени вреди.

Безспорно се установи по делото, че с Постановление от 18.04.2022 г. по ДП № 13/10.08.2021 г. по описа на РС „Военна полиция“ – Сливен, че ищецът е бил привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 311, ал. 1, вр. чл. 20, 9 ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 НК.

С Постановление по чл. 375 от НПК от 01.07.2022 г. е внесено във Военен съд-Сливен ДП № 39-РП/2021 г. по описа на Военноокръжна прокуратура-Сливен срещу ищеца, като обвиняем за извършено престъпление по чл. 311, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 20, вр. чл. 26, ал. 1 от НК с предложение за освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание на осн. чл. 78а от НК.

С Решение № 10 от 08.09.2022 г. по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд - Сливен, влязло в сила на 23.12.2022 г., е признат за невинен и е оправдан по повдигнатото обвинение.

Изложеното мотивира извода за доказаност на претенциите на ищеца по основание.

За да бъде ангажирана отговорността на държавата, задължително условие е да са причинени вреди, резултат от незаконно обвинение, като вредите извън неизбежно следващите се от образуваното наказателно производство, подлежат на доказване, а не се презюмират.

Самият факт на образуване на наказателното производство срещу едно лице води до преживяване на стрес и вътрешно безпокойство, поради което ищецът е претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в психическо напрежение и страх от евентуално осъждане.

С релевираните в хода на производството гласни доказателства се установи, че повдигнатото на ищеца обвинение на 18.04.2022 г., се е отразило негативно върху психическото му здраве, на което сочи промяната в начина му на живот: затворил се в себе си; бил огорчен; отдръпнал се и ограничил контактите с близки и колеги. Споделял и за здравословни проблеми, свързани със стомаха, болки в устната кухина и зъбите. Станал затворен, избухлив, раздразнителен и спрямо децата и съпругата си. Вълнувал го въпроса при евентуални негативно развитие на събитията, как това ще се отрази на семейството му. Всичко оставило следа от преживяното и към настоящия момент.

При определяне на обезщетението, което да репарира причинените неимуществени вреди, съдът следва да отчете характера и степента на увреждането, начина и обстоятелствата, при които е получено и неговите последици, тежестта на обвинението, неговата продължителност, каква мярка за неотклонение е била взета по отношение на неоснователно обвиненото лице и с каква продължителност, какви други мерки за процесуална принуда са били упражнени, колко, с каква продължителност и с какъв интензитет действия по разследването с участието на обвиняемия са били извършени,

ефектът на всички тези действия върху ищеца, продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, обществено и социално положение.

При определяне на справедливия размер на обезщетението за неимуществени вреди съдът следва да отчете, че първоначално повдигнатото на ищеца обвинение е за престъпление по чл. 311, ал. 1 НК не е било за тежко престъпление, за което се предвижда наказание от 1 до 5 години лишаване от свобода. Взетата на обвиняемия с постановлението за привличане мярка за неотклонение е най - леката - „Подписка“.

С Постановление по чл. 375 НПК, деянието е преквалифицирано в по-леко наказуемото престъпление по чл. 311, ал. 2 НК. Наказателното производство, от датата на привличане на обвиняемия - 18.04.2022 г., до момента на влизане в сила на оправдателното решение на съда - 23.12.2022 г., е продължило 8 месеца, попадащ изцяло в рамките на разумния срок. Обвиняемият е признат за невиновен още с акта на първостанционния съд, а Военно-апелативна прокуратура във въззивното производство не е поддържала подадения протест.

От показанията на разпитания по делото св. С. се установи, че ищецът е скромен, добродушен , не се делиял от колектива, разбирал от компютри и помагал на колегите си. Винаги към всички бил отзивчив.

Безспорно се установи по в производството, че в резултат на повдигнатото обвинение, ищецът е претърпял негативни емоции, които са били в пряка причинна връзка с повдигнатото обвинение и надхвърлят обичайните нравствени, емоционални и психически терзания на личността. Установи се, че ищецът е изпитвал силна тревога, породена от коментарите на негови колеги, че е възможно да бъде уволнен от служба, дори и да търпи ефективно наказание „Лишаване от свобода“.

Съдът изцяло споделя доводите на представителя на Прокуратура на РБ, че притесненията на ищеца от ефективно наказание „Лишаване от свобода“ са били безпочвени, след като същият е имал защитник в наказателното производство, който е разяснил правата му , но счита, че притесненията на ищеца са разбираеми , тъй като всяко едно осъдително решение, независимо от вида и тежестта на наложеното наказание, би било пагубно за психиката на всеки един човек, в случая на ищеца.

Предвид всички отчетени обстоятелства, съдът намира, че справедливия размер на обезщетението за претърпените от ищеца неимуществени вреди в резултат на повдигнатото обвинение възлиза на сумата 3500 лева лв. , като отчита обстоятелството, че наказателното производство е протекло в разумен срок , взета е най- леката мярка за неотклонение „подписка“, не е поддържан протеста от прокурор на ВАП , както и че обвиняемият е оправдан, тъй като деянието, макар и формално да осъществило признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност е прието от съда като не обществено опасно по чл. 9, ал. 2 НК.

Тези обстоятелства обаче мотивират съдът за определяне на по-нисък размер на обезщетението от претендирания в размер на сумата 5 000 лева, като искът над размера на

сумата 3500 лева ще се отхвърли като неоснователен и недоказан.

По предявеният иск за имуществени вреди.

Ищецът претендира сума в размер на 1600 лева за процесуално представителство в наказателното производство.

Съгласно ТР № 1/2017 г. на ОСГК на ВКС, в НПК не е уредена отговорността за разноси, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение от лицето, признато за невиновно или по отношение на което наказателното производство е прекратено. Поради това тези разноси могат да се претендират като имуществена вреда в производството за обезщетение на вреди от незаконосъобразно обвинение на основание чл. 2, ал. 1 ЗОДОВ.

Заплатените суми за адвокатско възнаграждение в наказателното производство, приключило с оправдателна присъда или прекратено на основанията, посочени в чл. 2, ал. 1 ЗОДОВ, са имуществена вреда за лицето, подложено на неоснователна наказателна репресия, тъй като то има право на адвокатска защита във всеки стадий на това производство.

Приети са като доказателство Договори за правна защита и съдействие от 04.08.2022 г. и от 14.12.2022 г., от които се установява, че за процесуално представителство и защита по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд - Сливен, ищецът е заплатил в брой на адв. М. Й. възнаграждение в размер на 600,00 лв., а за процесуално представителство и защита по ВАНД № 59/2022 г. по описа на Военноапелативен съд - София ищецът е заплатил в брой сумата от 1000,00 лв.

Договорите имат характер на разписка, с която се удостоверява, че страната не само е договорила, но и заплатила адвокатското възнаграждение.

Ето защо, претенцията на ищеца за обезщетение за имуществени вреди в размер на сумата от 1600,00 лв., представляваща заплатени адвокатски възнаграждения по АНД № 44/2022 г. по описа на Военен съд - Сливен и по ВАНД № 59/2022 г. по описа на Военно-апелативен съд – София е основателна и ще се уважи.

Редът за претендиране на тези разноси, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в наказателното производство, е във вида им на претърпени имуществени вреди в производството за обезщетение на вреди от незаконосъобразно обвинение на основание чл. 2, ал. 1 ЗОДОВ.

Основателна е претенцията за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху присъдените обезщетения за имуществени и неимуществени вреди, считано от 23.12.2022 г. - датата на влизане в сила на решението, с което ищецът е оправдан по повдигнатото обвинение, до окончателното им изплащане, съобразно задължителните указания дадени в т. 4 от ТР № 3/2004 г. на ОСГК на ВКС.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ и чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените от него разноси по делото в общ размер на 810,00 лева, от които 10,00 лева заплатена държавна такса и 800,00 лева - заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша” № 2 да заплати на **П. И. И.** с ЕГН ***** от гр. ...., сумата 3500 лева / три хиляди и петстотин лева /, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, причинени от повдигнатото му обвинение в извършване на престъпление по чл. 311 ал. 1, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК, по което обвинение е оправдан с влязло в сила решение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша” № 2 да заплати на **П. И. И.** с ЕГН ***** от гр. ...., сумата 1600 лева /хиляда и шестотин лева /, представляваща обезщетение за имуществени вреди, причинени от повдигнатото му обвинение в извършване на престъпление по чл. 311 ал. 2, вр. чл. 20 ал. 2, вр. чл. 26 ал. 1 от НК, по което обвинение е оправдан с влязло в сила решение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 23.12.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявеният иск за неимуществени вреди до пълния размер на сумата 5 000 лева като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Витоша” № 2 да заплати на **П. И. И.** с ЕГН ***** от гр. ...., разноски в размер на 810 лева.

Решението подлежи на обжалване пред СлОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____